

priobčevali samo to, kar je ravno zdaj za javnost.“ Mi pa trdimo, da bodo priobčevali to, kar služi njihovim namenom in zato si žele nabaviti gradiva za bodočnost. Verujemo, da bi si meli roke, ako bi dobili Efialtov, ki bi se sramotno podali za sladke besede. Ljudje, ki zatirajo in preganjajo vsakega svobodomiselnega učitelja, najsi bode še tako pošten in delaven, so danes — poslušajte ljudje božji — odločni pristaši svobodne misli. Kdo bi se ne smejal, ko sliši to očitno izpoved teh najnovejših in najradikalnejših kranjskih liberalcev. Upamo, da kar je v resnici naprednih učiteljev, da bodo z nami vred stremili le za tem, da postane naše šolstvo res popolno, da bode mogel naš narod uspešno tekmovali z drugimi narodi. Ako delamo intenzivno za srečno bodočnost naroda, smemo potem tudi brez bojazni zahtevati boljših plač, ki ne bodo na sramoto onim, ki nam režejo kruh, zakaj le popolno delo zahteva tudi popolno plačilo.

Naš list.

(Dopis z Štajerskega.)

Zadnji čas se slišijo med nekaterimi učitelji tuintam opazke, da „Učiteljski Tovariš“ ne zadošča popolnoma svoji nalogi. Najbolj se baje pogrešajo aktualni uvodni članki. Recimo, da je nekaj resnice na tem, a vprašajmo se: kdo je kriv?

Nekateri zvrčajo vso krivdo na urednika, češ, na njegovi skrbi naj bo, da je list dobro urejevan in vstreza vsem zahtevam časa. Seveda, da bi se gotovo zgodilo (kaj ne g. urednik!*) ko bi ta imel samo to urejevanje na svoji skrbi. Vem pa, da ima iste skrbi s šolo kakor mi, vemo, da se mora mučiti po 5, 6 ur na dan v zaduhlem šolskem zraku kakor mi; zraven tega ga pa še najbrž čakajo instrukcije, razne seje itd. Očividno je, da on sam ne more vse svoje pozornosti in vseh svojih duševnih močij obrniti do lista, kakor bi bilo treba. Sicer pa stoji na glavi našega lista „Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva“. Nakako nelogično se mi zdi, zahtevati od g. urednika, da naj on polni predale „Učiteljskega Tovariša“ sam! Vsak izmed nas ima iste dolžnosti kakor gosp. urednik t. j. skrbeti za dobre uvodne članke. Tisti pa, ki zabavljajo čez list in še morebiti naročniki niso, dajo si sami po zobeh. (Naj se ne misli, da hočem gosp. urednika zagovarjati, ker ga še osebno niti ne poznam.)

Od uglednega tovariša sem slišal nekaj besed, kako naj se uredijo razmere pri „Učitelj. Tov.“ Naj se izvolijo trije (ali štirje), poduredniki, za štajerske, kranjske, istrske in koroške razmere, tako, da ostanejo g. uredniku samo uvodni članki. Pa tudi vsako društvo ima v svoji sredi gotovo enega, kateri bi se zavezal vsaj vsak mesec po en članek spisati za naš list. G. urednik ne more poznati n. pr. štajerskih, goriških in istrskih razmer in potreb, zato tudi ne more pisati o njih. In vendar bi bilo to potrebno. Iz teh dežel čitamo navadno le društvena poročila, člankov pa ne, ker je med učiteljstvom preveč malobrižnosti in vse zahtevajo od urednika samega. Kaj takega bi se smelo zahtevati od popolnoma prostega, neodvisnega, z dobro plačo nastavljenega urednika. V razmerah pa, v katerih je vsak učitelj-urednik, pa stori naš urednik dovolj, le učitelji somišljeniki storimo premalo!! Prosim, da se še kdo v tej zadevi oglasi!

I. U.

Uredn.

*) Res je tako.

Zveza slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic.

Torej vendar skoraj bo končana dolga trnjeva pot, koju mora vsako važnejše slovensko društvo pred svojim rojstvom storiti, in ustanovljena bo naša „Zveza“. S prihodnjim letom oživela bo tudi ta „Zveza“ in začela bo svoje, upajmo, plodonosno delovanje. Ker se pa o nameravanem novem društvu slišijo kaj različna mnenja, je gotovo potrebno, da še jedenkrat izpregovorimo o njegovi nalogi in njegovem namenu.

Kdor je količkaj premišljeval našo dosedanjo organizacijo in jo primerjal z njenimi uspehi, je uvidel, da še nismo tako tesno spojeni, kakor bi bilo mnogokrat potrebno, za to pa se tudi ne moremo nikdar prav lotiti kake večje akcije.

Spomnimo se le glasovanj pri „Zavezi“ in pri „Lehrerbundu“! Vsako društvece da svojim delegatom bolj ali manj natančna navodila seboj, ki si pa mnogokrat močno nasprotujejo, in tako se potratijo navadno veliko časa, predno se pri kaki malenkosti doseže soglasje.

„Zveza“ ima torej v prvi vrsti namen, združiti vse slovenske štajerske učitelje in učiteljice v svrhu medsebojnega spoznanja, razgovora in pojasnjenja naših skupnih želj in teženj; ona bodi nam torišče, kjer bomo skupno pretresovali naše potrebe, skupno določili, katere so važnejše in za katere se hočemo v prvi vrsti potegovati, kjer bomo pa tudi skupno odbirali naše voditelje in skupno določali potrebne korake.

Po ustanovitvi naše „Zveze“ bi naj ne bilo več mogoče, da bi stali člani slovenskih štajerskih društev n. pr. pri „Zavezi“ ali pri „Lehrerbundu“ nasprotno drug proti drugemu, naj bi ne bilo mogoče, da bi iz „Lehrerbunda“ izstopilo samo jedno društvo in tudi ne, da bi kdo smel na svojo pest podajati zagotovila in obljube o nas vseh.

Doma se sporazumimo, doma določimo svoje zastopnike in doma uredimo tudi po možnosti besedilo izjav in obljub. Tako bomo nastopili povsod kot dobro organizovana celota, ki dobro ve, kaj hoče in povsod nas bodo upoštevali, nas cenili, pa se nas bodo tudi bali.

Slovenski del Štajerske je toliko obljuden in ima toliko prometnih sredstev, da se vse to lahko doseže brez velikih žrtev.

Kakor doseže le tista vojska lepe uspehe, ki je dobro organizirana, tako bomo tudi mi dosegli več, če se tesneje združimo, če se že doma pogovorimo o vsem, o čemur je mogoče ter stopimo pred javnost ali pred naši večji organizaciji že z jasnimi pojmi, s precizno določenimi zahtevami, ozir. predlogi.

„Zavezi“, kakor „Lehrerbundu“ se naše „Zveze“ ni bati, obe društvi imata temveč mnogo povoda se je veseliti, ker jima bo ona odvzela večinoma vse tiste dolgotrajne, mnogokrat tudi jako mučne debate za malenkosti. V njunih zborovanjih bodo postale debate temeljitejše in bolj stvarne ter se bodo sukale le o važnejših rečeh. Obe društvi bodeta vsled tega lahko tudi bolj razpeli svoje peruti ter se dvignili za višjimi smotri. Njima se bo delokrog natančneje očrtal, vsled česar ga bo lažje pregledati in izvrševati.